

Bernal, 14 de febrer de 1990

Estimat Julià,

he rebut la teva carta del 22 de gener i, al cap d'un parell de dies, rebia també els quatre exemplars de Lletra de canvi, que m'hi anunciaves, o sigui que, com pots veure, el correu no rutlla pas tan malament.

No cal dir que tot plegat m'ha fet molta alegria. M'ha semblat molt divertit això que m'expliques respecte a l'aldarull que han provocat els teus articles (que, si no fos demanar molt, m'agradaria llegir-los), sobre els "moletes" i les "tietes". Quant a la revista, si bé encara no he tingut temps de llegir-les a fons, trobo que ets injust quan la titlles de "pobreta". Ara: tant de bo puguis aconseguir el suport necessari per convertir-la en la gran revista literària, doncs penso que fa bona falta. Amb tot, la trobo dignament presentada i amb un bon nivell de contingut.

T'agraeixo que m'invitis a col.laborar-hi. Justament tenia un pròleg que em va encarregar en Cendrós, quan encara tenia Proa, per al Babbitt de Sinclair Lewis, en la traducció de Cèsar August Jordana. En morir ell, els manuscrits van passar a la gent de l'Enciclopèdia, els quals em van dir que, si mai publicaven la novel·la, no duria el pròleg, ja que ara no en porten, i que, per tant, en podia disposar. L'he revisat una mica i te l'envio perquè vegis si té prou qualitat per sortir com a article a la revista. Potser caldria escurçar-lo una mica, car suposo que potser ocuparia, tal com està, unes quatre pàgines. També s'hi podria posar alguna foto de Sinclair Lewis. Quant a les notes, les hi he deixades, però no sé si val la pena d'encloure-les. Tu mateix... Si et sembla bé, a mi em faria il·lusió que sortís i, eventualment, continuar col.laborant, malgrat que les traduccions em roben la major part del temps, per poder fer bullir l'olla. Si pot ser, m'agradaria d'anar rebent la revista.

Per les publicacions que rebem i les cartes dels amics, vaig seguint els esdeveniments de casa nostra, que no són tan falaguers com un voldria, però això de l'autodeterminació trobo que constitueix un pas endavant. Penso que arran de totes les banderes de reivindicació que s'alcen a l'est dels drets nacionals, alguna cosa s'anirà congriant també a la nostra terra.

Segurament, serà qüestió de temps... També hi ajudarà la futura integració europea, si en algun moment pren relleu la idea de respectar les petites nacions sense Estat. O és una il·lusió meva...?

Respecte a la situació d'aquest país que ens acull (!), cada vegada més pren les característiques d'un circ, amb tots els pallassos, els simis, els saltimbanquis, etc. Perquè en tinguis un tast, t'adjunto un article força il·lustrador.

Em sembla que la Glòria ja t'explicava les dificultats que té per guanyar-se relativament la vida fent de professora. Per això està mirant d'aconseguir alguna feina que pogués fer per a Barcelona, potser de traducció del català al castellà..., i fins i tot potser s'animarà a fer algun article...

Fins ara no hem tingut cap notícia d'en Carles. A veure si se li acut de venir o de trucar-nos. Ens plauria molt de tornar-lo a veure.

Sé que vas de bòlit, però pensa que aquí estic molt aïllat i rebre una carta vostra és un doll d'alegria. El fet que m'hagis demanat alguna col·laboració és un estímul i com una mena de reconeixement: t'ho agraeixo d'allò més.

La Isabel i la Glòria t'envien records, i rep una cordial abraçada del teu

Jordi Arbonès